

Տարեկան գիւղը 10 բուրփի, կէս տարլանը 6 բուրփ.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցէն. Տիֆլիս. Редакція «Мшаакъ».
Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

УГУЛ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)
Յայտաբարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտաբարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչյւր բառին 2 կոպէկ.

ՆԵՐԿԱՅ 1896 ԹԻԱԿԱՆԻՆ
24-ՐԴ ՏԱՐԻ ՄԵԴԱՎԵՎ “ՄԵԾԱԿ” 24-ՐԴ ՏԱՐԻ
ԴՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼԵՍԻ

Հրատարակում է Թիֆլիսում, նոյն դիրքով, նոյն պրօքրամայով և նոյն ուղղութեամբ: Սենք ստանում ենք սեփական հետագիրներ:

«ՄՇԱԿԻ» տարեկան գինը թէ Ուստասանում և թէ արտասահմանում 10 լուրի է, տան
մէկ և տան ամսվանը՝ 9 ր., բնն և ութ ամսվանը՝ 8 ր., եօթ ամսվանը՝ 7 ր., վեց ամսվանը 6 ր.
հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը 2 ր., մի ամսվա
նը՝ 1 լուրի:

«ՄՇԱԿԻՆ» գրական կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆՅ (Բագարյանայ և Բարօնսկայ փողոցների անկիւն) կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրքելու համար, և առհասարակ նամակներ ծրաբներ ուղարկելիս, պէտք է դիմու հետեւալ հասցէով. ՏԻՓԼԻՍԾ, Ռեդակցիա «ՄՇԱԿԾ», իսպատասահմանից՝ Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ճանաչենք մեր երկիրը. Սօլորիւրիի ճառը.
Աղքատներուն համար.—ՆԵՐԻԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Այդեգործութեան զարգացում. Նամակ Խմբագրու-
թեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ
Վերջին տեղեկութիւններ. Նամակ Թիւրքիայից.
Նամակ Թիւրքիայից. Արտաքին լուրեր.—ԽԱԼԻՆ
ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵՇԱԳԻՒՐՆԵՐ. — ԲՈՐՍ. — ՅԱՅՍՈՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ Թիւրքիայի ծով-
եզերքից:

ՃԱՆԱՋԵՆՔ ՄԵՐ ԵՐԿԻՐԸ

Մենք օդովում ենք առիթից մի առաջարկութիւն անելու:

Ահա քառասուն և հինգ տարի է, որ Կովկասում գյուղթիւն ունի Աշխարհագրական ընկերութիւն. իսկ մենք մինչև այժմ չունենք մի լուրջ լիակատար աշխատութիւն կովկասագիտութեան մասին: Ամեն անգամ, երբ մենք անհրաժեշտութիւն ենք զգում մի որ և է տեղեկութիւն քաղելու վերջոյ թուլացնում են և իրանց առաջին նպատակը: Առանց մեծ համակրութեան, առանց շատերի մասնակցութեան և հասարակական կարծիքի դրդման անկարող է մի որ և է գործ լինել տեղական շուտով զարգանալ:

Իսկ այնպիսի մի գործ, ինչպէս է երկիր

մեր երկրի, մեր ազգաբնակութեան մասին, ատիպած ենք լինում դիմել զանազան հե- ձանաչելը և երկրի ու ազգաբնակու- թեան մասին ձիշդ գաղափար ունենա-

ԲԱՆԱԿԱՆ

XII

Կ. Պօլում

Իզմիրեան պատրիարքի գէմ յարուցված ինտրիկները դարձեալ մէջտեղ են հանում կ. Պօլսի հայ էֆէնդիներին, ամբողջ 11/2 տարվայ դադարից յետոյ: 1894-ի վերջերն էր, որ նրանց իշխանութիւնը տապալվեց և հարուածն այնքան ուժվեց էր, որ ամենքը կարծում էին, թէ անկումը վճռական է. բայց միմեանց յաջորդող անաջող հանգամանքներ՝ կարծես թէ պատրաստում էին հին զրութեան վերականդիւնումը, երբ պատրիարքարանի խառն ժողովը մերժեց այդ «էֆէնդիական» ազդարարութիւնները, և այժմ վստահօրէն կարելի է ասել, թէ քանի որ կրօնական և քաղաքական ժողովները կազմված են ներկայ ժողովրդական անձերից, պատրիարքական իշխանութեան մէջ փոփոխութիւն չի լինի:

Անցեալ տարի այս միջնորդին էր, որ մեծ աղմուկ և ոգևորութիւն էր յարուցված կ. Պօլում պատրիարքական ընտրութիւնների ժամանակ. պատրիարքը նոր, կրօնական ժողովը նոր, քաղաքական ժողովը նոր, բոլորն էլ գաղաքարակից, նոյն ուղղութեան և նոյն ձգտութեների տէր: Եթէ այժմ Բ. Դրան ստիպմամբ և հայ պաշտօնեաների ազգեցւութեան տակ նոյն այդ ժողովներն անվատահութիւն յայտնէին այն ան-

պէտք է որ համարվէր շատ հիմնական և էտական մի պահանջ:

Կովկասի մասին առանձին առանձին, այս և այն հետազոտութիւնների մէջ ցրված տեղեկութիւններ շատ կան: Պէտք է նրանց ժաղովել, ենթարկել քննադատութեան, ստուգել և պակասը լրացնել նոր, սիստեմատիքական ուսուումնասիրութիւններով:

Ժամանակ է, որ Կովկասի Սշխարհագրական ընկերութիւնը վերցնէ իր վրա այդ կարևոր գործի նախաձեռնութիւնը և ձեռնարկէ կովկասագիտութեան մասին մի ամփոփ աշխատութեան, կցելով նրան ձիշտ և մանրամասն քարտէզներ:

Որչափ կաւելանայ երկրի մէջ ինքնաճանաչութեան, ինքնագիտութեան ծաւալը, այնքան աւելի զիտակցաբար կը կատարվի ամեն մի գործ, որ վերաբերում է երկրին և ազգայնակութեան, այնքան աւելի կը պահանջներ և թիւրիմացութիւններ, որոնք տեղի ունեն տգիտութեան պատճառով:

Կովկասագիտութեան մասին լուրջ աշխատանքի կարևորութիւնը վաղուց է զգացվում և թող Սշխարհագրական ընկերութեան կովկասեան բաժինը, որի յիշանակակը մօտենում է, տայ մեզ այդ աշխատութիւնը և իբրև կովկասեան բաժին՝ պատով տօնի իր յօրելեանը:

Թիւրքիայում կը հսկեն վեց պետութիւններ:

„Ոչ մի հիմք չը կայ ենթադրելու, որ Անդիխան իբր թէ կը միջամտի, որպէս զի ստիալի սուլթանին կառավարել հայերին ուրիշ եղանակով քան այն, որով նա ցանկանում է կառավարել: Իէֆօրմինների իրազործումը ժամանակ է պահանջում: Խուրթանի կտորավարութիւնը թոյլ է, ողորմելի և անլրնգունակի, բայց յնորք կը լինէր ենթադրելու, որ սուլթանն է հրամանագրել այն գաղանութիւնները, որոնք կատարվում են ֆանատիկոս—մահետականների ձեռքով“:

„Անդիխան չը կարողացաւ պաշտպանել, որովհետեւ լիազօրութիւն չունէր զօրքերով զրաւելու Փոքր-Ասիան“: Մարկիզը չէ ել կարծում, որ եւրօպական պետութիւններից որ և է մէկը ցանկանար գրաւել այդ երկիրը: „Խուրթանին հարկաւոր է ժամանակ տալ: Ուրիշ եկը չը կայ: Ձեռք ձեռքի տուած չը գործել պետութիւնների հետ կը նշանակէր նրանց դէմ գործել և առաջացնել թշուառութիւններ, որոնք աւելի վտանգաւոր կը լինէին, քան նրանք, որոնցից կամենում են խուսափել“:

ԱՅՀԱԲԻՒԹԻՒՆ ՀԱՌԻ

ԱՐՔԱՏԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

(Կ. Պոլսում)

Կը սիրեմ ձմեռը, երբ տաքուկ սենեակի մէջ,
վառարանին դիմացը նստած, մատիկ կընեմ պաղ
հովին որ կը սուլէ գուրսը և կը հայածէ ձիւնը
—Քանի՞ է գուրսը ցուրտին աստիճանը:
—Զրօէն հինգ վար:
—Պէրր...փայտ նետենք վառարանը:
Եւ երբ փայտը չոր է, երբ ամառուընէ առ-
նուած, պատրաստուած է, ինչ աղոր կը փառի:
Բայց որչափ աւելի պիտի սիրէի ձմեռը, երբ
ամէն մարդ վառարան ու փայտի պաշար ունե-
նար, կամ գոնէ տուն մը ունենար պատսպարե-

ինչպէս և այս վերջինի ու ժողովուրդի մէջ զաղագարների, միջոցների ընտրութեան, և առհասարակ օրվայ հարցի վերաբերեալ գործերի առիթով համերաշխութեան կատարեալ բացակայութեանը տիրում էր նախկին, Վեհապետեանի և մանաւանդ Աշըքեան պատրիարքի ժամանակ, այժմեան դրութեան զուգահեռապէս հակառակը: Հատ անդամ և այն էլ ի մօտոյ առիթ ունեցած լինելով տեսակցել թէ պատրիարքի և թէ քաղաքական ու կրօնական ժողովի անդամներից շատերի հետ, ես դարձեալ կրինում եմ, որ Կ. Պոլսի պատրիարքական աթոռը շատ քիչ է ունեցած այնպիսի գահակալ, որ այնքան համոզված կերպով, իր հոգու, մտքի և սրտի բովանդակ ուժով նուիրված լինէր իր պաշտօնին, ըմբռնէր իր վրա ծանրացած պատասխանատւութեան կարեորութիւնը և իր մի անդամ գըծած շաւլին այդքան հաստատամորէն հետեւք: Քիչ է եղած նոյնպէս պատրիարք, որ այդքան կարճ միջոյում և մանաւանդ թէ զեռ հազիւիշխանութեան զլուխ անցած, իսկայն ձեռք կարկառէր ժողովուրդին, ստամննէր նրա ամբողջ հոգը և ձգտումները, ոգեսորէր նրան և ինքն էլ փոխադարձաբար նրա հսմակրութեամբը ոգեսորվէր: Այն օրը, որ Խզմիրեան առաջին անդամ իրրեն պատրիարք եկաւ Գումբ-Գափուի մայր եկեղեցին և սահմանազրութեամ զրքոյկի վրա իր երգումն անելուց վերջը խօսք ուղղեց Ազգային ժողովի անդամներին և ժողովրդին, և դասի մէջ կանգնող քահանաները ինքնաբերաբար՝ «Աստուած քեզ զօրավիր» էին աղաղակում, ես տեսայ ծերունիներ, որմէք արտասուրքի ջերմ կաթիլներով էին հանդատացնում իրանց փղձկած սրտերը: Թէ այդ և թէ հետեւեալ օրերը, ոչ թէ միայն ժողովրդեան խուռն բազմութիւն, այլ նոյն իսկ ազնուած շուշները և իրանք է ֆէնդին երը խմբովին դիմում էին նրան շնորհաւորելու, մինչև անդամ ինքը՝ Աշըքեան, եկել էր համբուրգի վելու իր յաջորդի հետ... Խզմիրեան՝ ժողովրդի ընտրածն էր, գործել էր և գործում էր ժողովրդեան համակրութեան վրա յենված և մենք վստահ ենք, որ եթէ նազարայ թէ ինքն իր ուղղութեամբ այլ ևս չէ համապատասխանում ժողովրդեան իրական օգուտն երին և նոյն ժողովրդից ընտրած պատրիարքական ժողովների վստահութիւնը չէ վայելում, ինքն չի թողնի, որ էքինոդիները խըրաս տան իրան, այլ նա ինքը կը գործազրէ հարկ եղածը: Էքէնոդիների ազգեցութիւնը կարող էր հասու և տեսական լինել միայն Աշըքեանի վրա, որ բովանդակ ժողովրդեան և նոյն իսկ պատրիարքարանի ժողովականների մեծամասնութեան պահանջման հակառակ ոչ իր ուղղութիւնը փոխեց, և ոչ պաշտօնից հեռացաւ, յենվելով ամենազօր Մագսուտի վրա, որ իր ձեռքումն էր ամիսոփած թէ պատրիարքը և թէ բովանդակ պատրիարքարանը: Խզմիրեան չէ ուղած և ոչ էլ երբ և իցէ կուզենայ յենվել թ. Դրան հայ պաշտօնեանների և մի քանի հարուստ աղաների վրա, ինքն ժողովրդի հետ է եղած միշտ և անշուշտ ժողովուրդի ձայնին միայն նաև կանսայ, մանաւանդ այժմ, երբ քաղաքական ժողովի անդամների թւում ոչ մի հայ-պաշտօնեայ չը կայ: Բալորն էլ ժողովրդի մարդկի են:

Բայց մվքեր են այդ էքէնոդիները:

Կ. Պոլսի հայոց մէջ իբրև պետական պաշտօ-

մերկութիւնը ծածկելու, գոնէ հաց՝ սնօթի չը
մնալու համար:

Աւազի անմիջ որոնց կերակուրը անօթութիւնն
է միայն և հագուստը՝ մերկութիւնը, ինչ կընեն
հիմա:

—Ի՞նչ կընեն հիմա անսնք:

Անձ հարցում մը որ մաքերնիս կիշուայ առէն
անզամ որ ձիւն կը թափթիւնի երկութիւն:

Ուրբաթ օրը այցելեցի Խակիւտարի Ս. Խաչի
թաղական խորհրդարանը:

Երակացեց թաղական խորհրդարան մը
չորս փայտէ երկայն սեղմաներով, զանազան
կերպամներու կոյտ մը գետինը, խոշոր մզրատ-
որ այց ճաշին համար ծախտուելիք գրամը յատ-
ներ, ասեղ դերձան, կանոնը և երկու կարի
կացուի կարօտեաներուն հագուստ դրկելու գոր-
մերնայ ու քանին աւելի տիկիններ և օրիորդ-

ներ, որոնք զլուխինին ծոած, կը կարեն ու կը
կարեն:

Կերակուրի ատենը կուգայ, աշխատութեան
սեղմաներէն մէկը ճաշի սեղմանի կը փոխուի:

—Ի՞նչ պիտի ուսենք այօր, կը հարցնէ
անձնէն որկրամներէն մէկը:

—Այսօր պահէ է, լուրիս և ձիթապառուց միայն:
Ու կը շարունք սեղմանի շարքը:

Ճաշին ետքը օրիորդները կը սպասեն որ ներ-
կայ եղաղ Մրազանը աղթմք ընէ, որպէս զի
սեղման ելեն:

—«Հայուէ» աղջիկներու, մի սպառէք, գուք
գործի սկսեցէք, կըսէ Արբազանը, ես ձեր ետքն
ալ կազօթեմ, ատեն չը կորացընենք:

Ա՛ն, այն, ատեն չը կորացնենք, մերկեր կան որ
կը սպասեն, և անօթներ կան:

Ու կար կրին կը շարունակուի խորհրդարա-
պն մէջ:

Ս. Խաչի թաղական խորհրդարանին մէջ և
միւս թաղական խորհրդարաններուն մէջ,
հաւատացէք, այցւափ օգտակար բանով մը պա-
րապած չէին մինչ հիմա:

Միմայն խորհրդարանը հաւաքուած տիկին-
ներ և օրիորդները չեն որ հագուստ ու ներմա-
կելն կը կարեն, ուրիշներ ալ իրենց առանց
կաշխատին և անսնք որ չեն կարեր, կեր-
պանները, ձերմակելները կուտան, իրենց հի-
ները, աւելորդները և անսն իսկ անհրաժեշտները:

Ի՞նչ սիրուն սպասութիւններ այդ հուրբա-
տուուններուն առնեն, կիրառ է անմարդուունը
կիրառ է անմարդուունը անմարդուունը և
անմարդուունը անմարդուունը:

Կիրառ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

Ուրիշ մը կամուս մը բերեր է, Արբազանը
ենթագրելու որ կարու կին է նուիրասուն
չէ ուղած ընդունիլ նուէրը սպասին կինը այն-
չափ սկսեր, այնչափ թախանձեր է, որ անմարդու-
եր է մերժել:

